

DANUBIUS OLD BOYS. O POVESTE LA FIRUL „SINTETICULUI”

Florian Marcel Nuță¹

Mediul universitar a însemnat de-a lungul timpului studiu, idei, cunoștințe, progres cultural și artistic. De mult timp înseamnă însă și mișcare sportivă. În mod organizat, sportul universitar a debutat undeva spre mijlocul secolului al XIX-lea, luând amploare, apoi aducând în mijlocul comunităților competiții între universități, ambiții, tradiții, contribuind la dezvoltarea sentimentului de apartenență și mândrie locală.

În Anglia regatta nautică desfășurată prima dată în 1829 între universitățile Oxford și Cambridge, a devenit o tradiție cunoscută în toată lumea. Totodată, în cadrul universităților britanice au fost fondate asociații și cluburi sportive care au transmis peste timp pasiunea pentru sport. În Statele Unite toate marile și vechile universități, printre care Harvard, Yale, Amherst, Williams, Brown, Virginia, Charleston (Carolina de Sud) sau Dartmouth au încurajat deschiderea unor „gymnasium-uri” pentru studenții lor până spre 1830, în general pentru a diversifica viața universitară, a consuma energia în exces a tinerilor și pentru a preîntâmpina revoltele din campusuri.

Sursa: Sports vs. academics – Wikimedia commons

¹ Prorector cu Cercetarea Științifică

Mai apoi, mijlocul secolului al XIX-lea a marcat apariția unor echipe și cluburi în cadrul diverselor sporturi. În 1859 a avut astfel loc primul meci de baseball între echipele universităților Williams și Amherst, iar în 1872 au fost puse bazele asociației de fotbal prin participarea universităților Harvard, Yale și Princeton.¹ Totuși, în legătură cu lipsa de preocupare sportivă a studenților americani, un consul britanic la Boston, la mijlocul secolului al XIX-lea, preciza: „*Jocurile sportive și sporturile de teren mai îndrăznețe fiind necunoscute ... nu mai rămâne decât să mestece (n.n. tutun), să fumeze și să bea ... Tinerii din astfel de materiale nu sunt deloc bărbați ... Nu au lățime nici de umeri, nici de informații, nici de ambiție. Puterile lor fizice sunt reduse, iar capacitatea lor mentală este limitată și îngustă.*” În aceeași perioadă, un articol din Harper’s Magazine, intitulat *Why we get sick*, preciza despre băieții americani că sunt „*o rasă apatică și pitică, cu o față păstoasă și palidă, cu piept îngust și ascuțit - simple manechine de mers pe jos pentru a face publicitate ultimei croieli a croitorului la modă*” și că singura soluție este o atitudine pozitivă în privința sportului, similară studenților britanici dați ca exemplu pentru activitatea lor sportivă sănătoasă.

Sportul a devenit și este un catalizator social și o multitudine de studii în decursul timpului au demonstrat cu argumente științifice că este benefic nu doar din perspectiva sănătății individului. Pentru instituțiile academice cu tradiție din Marea Britanie sau Statele Unite, mișcarea sportivă universitară este o constantă de circa 200 de ani și face parte din tradiția și viața acestor universități.

Mi se pare esențial ca viața universitară să aibă o componentă sportivă iar activitățile extracuriculare să includă sportul și evenimentele sportive.

Am avut onoarea să inițiez proiectul sportiv intitulat Danubius Old Boys, primul demers sportiv funcțional al universității noastre, cu sprijinul, talentul și dăruirea unor oameni ancorați în peisajul mai amplu a ceea ce a însemnat și înseamnă Universitatea Danubius din Galați de peste un sfert de veac. Au îmbrățișat și s-au implicat fără echivoc, alături de mine, cu bucuria boemă a unui lucru nou, făcut cu tot sufletul Andy, Ștefan, Andrei, Iulian, Florinel, Gigi, Tache, Dorin, Ionel, echipa din 2014, care alături de subsemnatul au disputat primul meci de fotbal dintre profesorii și studenții universității noastre.

Nici unul dintre noi nu am așteptat beneficii sau privilegii, având doar adrenalina competiției sportive, cu noi înșine în primul rand, și dorința de arăta că putem. Am trăit împreună, până la urmă, ceea ce citești în istoriile despre cluburile de gentlemani britanici care au pus prin secolul al XIX-lea bazele primelor echipe de fotbal de pe continent.

¹ Guy Lewis (1970). The beginning of organized collegiate sport, *American Quarterly*, vol. 22, no. 2, part 1.

Sursa: Dep. Media, UDG

Au urmat ani în care am încercat să ținem lumina vie și tradiția jocului de fotbal dintre cadrele universității și studenți. Am încercat totodată să ținem pasul cu vârsta fizică și am pus mereu în jambiere vârsta spirituală atunci când am îmbrăcat tricoul Danubius Old Boys.

Ni s-au alăturat de atunci, de la primul meci de fotbal, Cristinel, Adrian, Lucian, Marius, Tiberiu, Florentin, Aurelian, Constantin, Nicolae. Și am continuat...

În 2019 am inaugurat o competiție sportivă pe care ne-o dorim de tradiție în orașul nostru: Cupa Gaudeamus la fotbal. Așa cum în 1829 cele două mari universități britanice, Oxford și Cambridge, au desfașurat prima întrecere sportivă, cursa nautică care avea să devina o tradiție anuală, 190 de ani mai târziu, pe malul Dunării, cele două universități ale orașului Galați, Danubius și Dunărea de Jos, au jucat primul meci de fotbal, în sistem tur-retur.

Au trecut 6 ani în care și sportul a făcut parte din viața noastră universitară. Danubius Old Boys are deja un sfert din vârsta universității care o patronează ceea ce este onorant și îndatoritor în același timp.

Sursa: Dep. Media, UDG

Danubius Old Boys nu este doar o echipă de fotbal, iar când unii dintre noi se vor opri din alergare, și cu toții o vom face la un moment dat, alții cu voința și mai puternică, bucurie și ambiție sportivă vor intra în joc pentru a păstra tradiția și sportul în Danubius. Am inițiat și clădit această mișcare sportivă cu dorința tradiției și conștiința continuității. Tot ceea ce a însemnat până acum Danubius Old Boys este o poză într-un album. Viitorul acestei echipe este însă mișcare, culoare, pasiune și onoare. Dincolo de mine sau de oricare dintre coechipierii mei, totul va merge mai departe și va însemna tradiție sportivă în Universitatea Danubius din Galați.

Sursa: Dep. Media, UDG